

Bilge Kişi Ve İnsan 3 Özgürlüğü Arayan İnsanın Kendisi İle Buluşması

– kul mehmet · 25 Haziran 2013

-Daha önce baktığın için göremedin ve buralara kadar geldin ve bana sorular soruyorsun.

-...

-Nedense bugün hep haklı çıkıyorsun! Ben ise hep yanılan ve şaşırın çıkıyorum!

-Bunu bilmekte erdemdir, tebrik ederim!

-İşte günün, ilk haklı çıkışım bu galiba!

-Bak ilerde akan küçük bir pınar var istersen git elini ve yüzünü yıka kendine gel, daha sonra konuşuruz.

İlerde akan şırlı, şırlı akan pınara doğru ilerlemeye başlarken yüzünde tebessümler çiçek açıyordu.

Düşünceleri ile boğuşması sona ermiş huzura kavuşmuştu. Aklındaki duman, duman olan sisten bulutlar

dağılmış, hakikatlerin gerçekleşme cesareti ile karşılaşmanın mutluluğundan olsa gerek hafiften gülmeye

başlamıştı bile. Bir zindan gibi olan yaşadıklarında merhametten eser olmayan bir anlayışla hicap

duymadan gönül sazında aradığı perdeyi nağmeyi aramak yerine boş ve abes işlerle uğraşmanın

pişmanlığı yüzünden belli oluyor ve bu pişmanlığın belirtisi olan alın teri alından boncuk, boncuk

yüreğine damlayarak yere dökülüyordu berrak ve tertemiz yere ve toprağa karışıyordu. Tıpkı aç aman

bilmez misali idi bu yaşananlar. Hayatın, anlamsız ve manalarla dolu atmosferinde bir an önce kurtulup

bu manasızlıkla dolu olan yaşamı zorlaştıran düşüncelerden kurtulup, mana dolu olarak; hayatta anlam

ve ifade katan, hayatı anlamlı kılan hayal kırıklıklarını sevince dönüştüren hayal kırıklığına uğratmayan,

yaşanabilirlik katan manalarını anlatan, manalarla bürünmüş olarak geri dönmenin arzusu ile huzur

bularak ilerdeki çeşmeden bir avuç su alarak yüzünü yıkamaya başladı.

Gökyüzü masmavi; cömert gönül yapıcı, bulutlar; bembeyaz küçük narin adımlarla gezintide, istekli

görüntüsü içinde; sakinleşmiş gönül rahatlığı ve huzuru sunmaya hazır, samimi görüntüsü eşliğinde

gökyüzünün maviliği ile nazlı, nazlı uyum içinde dolaşıyordu.

Kabul görünen, reddedilmeyen beğenilen hoşça giden bu mana ve anlam yüklü gökyüzü ve bulutların

bilinen yüzüne aşına olan onlarca ağaçlar, çimenler yemyeşil, ilerde otlayan kuzular; sessizliğin ve

huzurun hâkim olduğu hoşnutluğa ayak uydurarak otlamakla meşgullerdi. İlerde şirin küçük bir ev;

kutlu saadetli bahtiyar mutlu görüntüsü içinde, yaşayanları ve yaşantıları yükselten vasıfları donanmış

hazır hale gelmiş, boş içinde mutlu şen seçkin mümtaz insanların gelerek yaşamasını, bekleyen mahzun

ama keyif ve sevinç sarhoşluğu görüntüsünde; yumuşak kalpli yufka yürekli, hisli yolcusunu bekleyen

hancı gibi bekliyordu.

Ağaçlar rüzgârın lirik ılık esen coşkusu içinde dallarını özgürce; gaye ve beklenti zenginliğine engel

tanımayan edası içinde usulca gayretli olarak sallandırıyorlardı. Kuşlar; uçmalarında gerekli olan salahiyeti

eşsiz güzellikte özgürlükte sınır tanımayan gökyüzünde süzülerek uçuyorlardı. İlerde bir ağaç dibine

oturmuş genç kız neşe ve mutluluk elbisesine bürünmüş bu manzarayı, parıltılı şen gözlerle gönül

rahatlığı içinde seyrederken, nereden nasılda aklına neden nereden geldiği belli olmayan ve şimdi sırası

mi idi düşüncesi içinde suratı bir anda alıngan bir eda ile mahzunlaştı.

Rüzgâr; hayatımızda, yaşamımızda bazen sert, bazen tatlı, bazen hafiften esen rüzgârlar; ihtiras, tutku, endişe, avuntu, gelecekte gelmiş bir haberci gibi esen rüzgârlar. Saygıdeğer bezen'de cömertçe, baş eğmez dirençli olan bezende hayret uyandıran, gönül kırıcı bezende teselli verecekmiş gibi esen rüzgârlar. Burada ihtiras rüzgârında bahsedelim isterseniz. Aydınlık, aydınlık verici olarak hayatımızı ve yaşamımızı idame ederken; gösterişsiz heybetlikten uzak olduğumuzu gösteren içli, samimi; gönül insanı olmak için yolumuza devam ederken; bu çetin, yırtıcı muammalarla bezenmiş yolda, sakinleşmiş gönül rahatlığı içinde yürürken tek başımıza olmadığımızı kendimize ve topluma, ailemize olan sosyal sorumluluğumuz bilincinde olmalıyız.

Bu topluma veya tüm insanlara; saygı duyulan, sağlam kişilikli, ender insanlar olduğu düşüncesi içinde olgun hareketler ve düşünceler içinde olmalıyız. Etrafımda esen sert rüzgârlara kapılarak karşımızdakini dinlemeden kendimize verdiğimiz değerden daha aşağı değer vererek değil de, daha yüksek değer vererek; içtenlikle apak yıkanmış gönül gözümüzle tartmalıyız ki; toplumda saygınlığı hak ettiğini, imrenilecek güzellikte, erdemli olduğunu görmeli, hissetmeli. İhtiras rüzgârı esmeden bu rüzgâra kapılmadan önce bilmeliyiz ki ihtiras; gözleri kör eden, insan ilişkilerini ve toplumu bitiren, öldüren; önündeki derin çıkılması mümkün olmayan çukuru görmeye engel olan genelde patlamaya hazır bir güç veya sonu olmayan akıntıya kapılı bir duygudur ihtiras.

Bu iradeye" yani ihtiras rüzgârına kapılmış" sahibi olmak duyarsız başıboş, vurdumduymaz yırtıcı bir kuş gibi uçarak etrafına zarar vermek sendeki değerleri yok ederek; sert uçarcasına esen rüzgârdan ve yağın yağmurda kaçan düşmemek için olağan üstü gayret sarf edenler; seni sığınılacakmış bir liman gibi çekici ve cazip görenler, gönül insanı olduğunu sergileyen görüntüne aldanarak sana yaklaşıncı batmakta olan çamur deryasında olmanı ve bedenini saran ihtiras duygusunun çıplak bir şekilde görmeleri ve en acısı, en kederlisi de baltaya sap olmamış sap gibi; ahenksiz uzlaşmasız tavırla durmak olsa gerek. Söz söylenecek ve söylenecek sözün değer görülmediği, vurdumduymaz, duyarsız olmak bezenmiş olan ihtiras rüzgârına kapılmadan; olgun, mütevazı, kucaklayan farklı olduğumuzu hissettirecek; tüm kötülüklerden arınmış temiz pak, yılmaz irade sahibi yol gösterici sağlam kişilikli olmak en güzeli ve en alasıdır yani alüyyül ala' dır.

Basiretimizi bağlayan toplumu yok eden yaşanmazlık katan bu ihtiraslarımızdan uzak durmak gerekir. Bariz olanı görmek; bir durum muhasebesi yapmalıyız en başında. Bıkkınlığa usanmış yaşama sevincini umudunu yitirmişliğe sahip olmak, cehaletin havuzunda yıkanmakla eş değerdir ihtiras. Öz esas maya, bakış açısı. Zekâ, bilgi kavrayış nimetleri ile bize sunulan düşüncelerimizi ve düşünceleri yok etmek yerine saygı duyarak, erdemli olarak karşımızdaki insanı dinleyerek değer vererek yaşamalı ve bu yaşamda gönül huzuru, bolluk bereketle fıskıran toprağımızdaki hazineleri paylaşarak" hakimane" irade içinde yaşantımıza yön vermeliyiz.

Dünya hepimizin dünyası, hepimiz; üstünlük sağlamadan bu yaşamda taraf olmadan üzümlük gam ve kederi yok eden özgür olan düşüncelere karşı cömert alçak gönüllü, olarak akarsak sadece" kendi düşüncelerimizi" -despotça- hazince; sonunda heder olacak bir güçle kabul ettirmeye çalışırsan

hengâm'a" "seslerin birbirine karışmasına" neden olan zamanda, mevsimde yaşamaya benzer ki kimin ne söylediği anlaşılmadığı gibi kavga ve gürültü ile de bu zorbalıkla devam etmez ve devam etmesini beklemekte aptallıktan başka bir şey değildir.

Hisler ve duyuşlar; çok önemlidir insan hayatında ve yaşamında. Bunları duymakta daha da çok, çok önemlidir. Iskarta ve ızdırap dolu bir yöne götüren kulakla, bir duyuşla ve hissiyatla değil, ihya edici, inayetli bir duyuşla, hislerle duymalıyız ki bu duyuşları ve hisleri; toplumda, yaşamda"inkişaf"halinde olmalı ve çekirdek gibi gelişmeye geliştirmeye müsait olan kabiliyetle hissiyatla duymak gerekir ki; toplumda huzur mutluluk, gelecekteki tedirginlik son bulsun yaşam ve hayat latiflik ve hoşlukla ihya edilmiş manidar olarak devam etsin.

Hem bunu" idame" ettirmede engel olacak olanlar; buna engel olacağı kabiliyetine sahip olduğunu düşüncesinde olanlar ve bu güzellikleri yalnızca kendisine has veya kendi düşüncesi içinde eriterek başka anlamsızlıklar katarak empoze etmek gafletinde bulunanlar bu "Hisler ve duyuşları" mikro derecede görenler, toplum tarafında bir anda kendini bela ve felakete götürecektir olan " muhteşemlikle bezenmiş saf arı, naziklik ve zarafetle ve incelikle bezenmiş"- tokat-ı ile uyanmamacasına yok olacaklardır.

Bunu iyi bilsinler ve bir yere not etsinler veya silinmez mürekkeple yazsınlar; akıllarına yazsınlar diyeceğim olmaz çünkü- akıllarında kırk tilki dolaşıyor ve bu kırk tilkinin kuyrukları birbirine değmesin diye uğraş içinde oldukları - için not alsınlar diyorum. Bırakın bunları düşünmeyi kırk tilki bir arada yaşarsa muhakkak ki kuyrukları birbirine değecek. Çok kurnaz oldukları için midir nedir tilkinin kuyruklarında, kuyruk değil de sanki başka bir şey takılı olabilmemiş düşüncesi ile bu kuyruklarla uğraşıyorlar galiba zannımca. Açın tıkalı kulaklarınızı bre gafiller niye sucusun, bucusun, ilericiyim, dar görüşlüsün veya İzemlerle uğraşıyorsun?"Âlemlerin rabbi olan sonsuz kerem ve kudret sahibi olan Allah "insanın düşünce ve yaşam özgürlüğünü serbest- bırakmışken iyi ve kötü olan yolu, ışık gibi gözler önüne sermiş iken ve bu iyi ve kötüyü seçmede insanları özgür bırakmış iken- ,benimki daha iyi diye neden uğraşıyorsun? Dostça yol alarak düşüncelerinizi özgürce; aydınlık olan bu yolda, paylaşarak iyi ve kötüyü bularak ve seçmeye müdahale-özgürlüğe ve özgür iradeye müdahale- etmeden, doğru olanı kabullenin olsun bitsin. Bu çok kolay ve anlaşılır olandır. Dünya malında gözü olmayan kanaatkâr olanla, yola dostça çıkıp; tilki gibi kurnazım diyerek düşünürsen sakın ha böyle bir düşüncede olma, ava giderken avlanırsın. Dünya yeryüzü geniş korkma dolaş geniş olduğunu görürsün.

Hikâyemize devam edelim. Pınardan elini yüzünü yıkadıktan sonra tam kalkmak üzere iken arkasında duran genç kıızı görünce irkilerek.

-Allah!!

Diye bağırarak kenara çekildi.

Genç bir kız yirmi yaşlarında, başıörtülü, şalvarlı zayıf esmer karakaşlı kara üzüm gözlü, bir güzeller güzeli genç kız elinde testi bekler görünce. Yine hayretler içinde.

-Bugün bu kaçınıcı hayret edişim bende unuttum!

Diye söylenirken genç kız kendisini hayretler içinde baktığını görünce

- Sende kimsin? Burada ne arıyorsun?

İçinden bu bugün sorduğum kaçınıcı soru diye geçirirken genç kız

-Benim ismim nefise, sizi biraz önce kendi kendinize konuşur iken gördüm ve sizi izliyordum!
İnsan şaşkın bir ses tonu ile